

Het was in Ysland toen een erbarmelyke gesteldheid: oude Lieden van 80 jaaren getuigden, dat zy het nooit zoo beleefd hadden. De Priester moest wel 30 schapen laten slagten, die anders ook door de vorst van honger zouden gestorven zyn. De Vischers konden geen spyze voor zich krygen; wy gaven nog onze buuren uit medelyden van het onze.

Den 12 Maart kwam 'er wat ontlasting; maar na die tyd was 'er al weder zulke felle vorst en sneeuw, tot den 19 dito, ongemeen veel. Den 19 was het mooi zagt, waar door onze Stuurman met nog drie van ons Volk, op die dag uitgelokt wierden om te gaan na West-Noorderfort, zes uren gaans ver, daar zy dien zelven dag schoon zeer moeilyk over de bergen kwamen, en wierden daar zoo vriendelyk ontfangen dat zy daar vyf dagen vertoefden. De menschen hadden innig medelyden met haar en ons, in het heen gaan gaven zy haar zoo veel als zy maar dragen konden om mede te neemen tot onze verkwikking, het welk wy dankbaar ontfingen den 24 Maart.

Wy zullen den Leezer niet lastig vallen om by herhaling een en dezelve zaken andermaal te verhalen, en slaan dus over van den 24 Maart tot den 2 April; van dien tyd tot den 6 Mey was het zeer handzaam weder, het ys raakte overal weg, en de sneeuw verminderde zeer veel. Wy konden toen beter het Land en de werkzaamheid der Yslanders bezien. Het Land is meest ongelyk. Iteenachtig, overal ongelyke klippen, geene gebaande wegen, meestal hooge bergen en dalen. De mannen geneeren zich veel met vischen en visch te droogen, de vrouwen met wol te bereiden, te weeven en te breiden kousen, wanten enz.

Eer wy nu overgaan om den Leezer te melden onze eerste tyding uit Holland, het begin en den voortgang van onze verlossing, moeten wy intuschen tot roem van Gods goedheid verhalen, dat 'er van het begin van ons sukkel en af tot den laatstgemelden tyd, onder ons niemand ziek was geworden; één man is eens zwaar verkoud geweest, en daar door, gelyk meer ook in ons Land gebeurd, wat ziek, doch ras weder geheel fris; één van onze kleinste jongens, door zich niet genoeg te reinigen of te willen laten reinigen, heeft een ongemak aan zyn been gehad, dat

dat zoo erg is geworden door de koude, dat de beenen bevrooren wierden, zoo dat hy eenige teenen van de voeten heeft verloor, doch anders weder hersteld; nog een man; te weten *Teunis van Rosfen*, had lang een ongemak aan de knie, en is door dat ongemak, doch lang na dat wy al op de Scheepen verdeeld waren, gestorven, en den 9 July op Ysland nog begraven.

Wie zoude het ooit gedacht hebben dat wy, menschen die het Land en de koude zoo niet gewoon waren, zoo gezond zouden blyven, daar 'er zoo veel Inwoonders van koude op het Land stierven? Men kan van dit alles immers niet anders zeggen, dan dat de HEERE ons bewaard, geholpen en gesterkt heeft, en dat hy lust had de begeerten van zyn Knechten en Volk, voor ons ten goede zoo menigmaal in het openbaar en verborgen opgezonden, te willen verhooren.

Om weder tot ons verhaal te komen: den 9 Mey kwam het lang te voren verwagte Koopschip (van het voorleden jaar) op de baai; de Schipper zeide dat hy op den 26 October dicht by de baai was geweest, maar dat hy door ruw weêr en wind tot Noorwegen was gedreeven en daar binnen geloopt, en nu in het begin van Maart weder herwaards was gekomen en agt weken onder weg had geweest.

Wy hier door geen verlossing kunnende zien, en de uitkomst wanneer voor ons onzeker, behaagde het den Heere op dien zelfden dag onze hulp te doen komen; op het onverwagtst komt 'er een knecht van den Koopman van Dierfort, en geeft ons vier of vyf brieven over, en zeide: *dat blijft 'er van u Koen op Holland; het welk zoo veel zegt als: die zyn van uw Vrouw, die heb ik van Hollanders ontfangen.* 'Er waren twee Scheepen op Dierfort gekomen, te weten Stuurman *Jacob Alewynsz ten Smette* en *Jacob Groen*, beiden van Maasfluis, deze hadden de brieven medegebragt.

Den Leezer kan denken welke aandoeningen deeze tyding uit verre landen, ja uit ons eigen Vaderland, in ons gemoed verwekten; te meer, dewyl wy daar uit vernamen dat het meestendeel van onze gantsche Familie en alle onze Huisgenooten, by het afgaan van de brieven nog gezond waren. Wy verftomden